

## **Abstrakt**

Tato práce přispívá k širšímu porozumění slovenské, české, maďarské a polské politiky vůči uprchlíkům a jejich kritického postoje, který tyto středovýchodní evropské státy v rámci uprchlické krize zaujímají v Bruselu. Na základě zkoumání vývoje uprchlické politiky od 90. let 20. století až do prvního desetiletí 21. století tato práce ukáže, že státy aliance V4 v prvních letech transformace velkoryse přispěly k mezinárodní ochraně uprchlíků. Vyjednávací rozhovory těchto zemí s EU v pozdních 90. letech a prudký nárůst žadatelů o azyl v uprchlické politice vyvolaly četné změny, především přesnější definování práv žadatelů o azyl a uprchlíků, ale i snížení míry přiznání ochrany. Vstup do Evropské unie měl za následek přijetí úplnější a obsáhlejší azylové politiky v souladu se společným evropským azylovým systémem (SEAS). Státy V4 zastávaly spíše restriktivní výklad SEAS, což lze vysvětlit tlakem společného evropského azylového systému na státy na vnějších hranicích EU a nižší ekonomickou schopností ubytovat velké množství uprchlíků. Poslední vývoj je výsledkem politického zneužívání problému uprchlické krize v rámci euroskepticismu, jenž v regionu panuje.